

der var Enstemmighed hos alle Partier i Landstinget, og derfor blev dette Forslag ogsaa vedtaget ved tredie Behandling, anbefalet af alle Partier i Landstinget og saaledes, at kun 7 Medlemmer af Højrepartiet stemte imod Forslaget og nærmest af Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 7, medens derimod Partiernes deroppe udtalte Ønsket om, at dette Forslag i indeværende Rigsdagssamling maatte blive ophøjet til Lov, og dette gjorde man ud fra den Erkendelse, at der virkelig trængtes til et Statspoliti her i Landet. Dette Statspolitets Opgave skulde være, saaledes som det er udtrykt i Lovens § 1, „at yde Politimyndighederne i de enkelte Retskredse udenfor København Hjælp ved Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser samt yde Bistand til Opretholdelse af Fred og Orden“. I Landstingsudvalget var det paa Tale, at det udtrykkelig skulde udtales, at dette Politisærlig skulde hjælpe til ved Opklaring af Aarsagerne til Ildebrande, men man mente, det var overflødigt udtrykkelig at fremhæve det. Det kunde ogsaa se noget stødende ud udtrykkelig at fremhæve en enkelt Art af dets Virksomhed, thi selvfølgelig skal det yde sin Assistance alle Vegne, hvor det gøres nødvendigt.

Naar man nu fremsætter et saadant Forslag om en Hjælp til de stedlige Politimyndigheder, er det ikke paa nogen Maade et Udtryk for, at disse ikke have røgtet deres Hver paa forsvarlig Maade eller ikke skulde være dygtige Mænd, men Aarsagen er, at der egentlig hviler for meget paa de stedlige Politimestres Skuldre og stilles for store Fordringer til dem i Retning af forskelligartede Evner. De nuværende Politimestre udenfor København have jo mange Steder foruden Politimyndigheden den kommunale Myndighed, Ledelsen af Byraadsforhandlingerne, og desuden have de jo alle Dommervirksomheden ved Siden af.

Politikorpsets Opgave skulde altsaa være at yde den stedlige Politimyndighed Assistance; og hvad angaar Korpsets Organisation, var det Mening, at det ikke skulde være samlet paa eet Sted, men fordeles omkring i Landet, saaledes at hvert Amt fik nogle Politibetjente. Antallet af Politibetjente var sat til 36 med det for Øje, at der kunde blive to til hvert Amt. Der indførtes nu her i Landstinget den Ordning, at der skulde være en Mand i Spidsen for hele Korpset, en Politichef. Oprindelig var det paatænkt, at der skulde være 2 Politiasistenters, og Korpset skulde da deles i to Afdelinger, en for Jylland og

en for Øerne, men jeg mente, at det var overflødig og nærmest upraktisk at dele et Korps af denne Størrelse i to Afdelinger. Dernæst vilde det heller ikke være praktisk at tage Politiasistenters til at lede Korpset, navnlig naar henses til den Løn, der var tiltænkt dem. Naar der skal være en Mand i Spidsen for Korpset, gælder det om at faa saa dygtig en Mand som paa nogen Maade muligt, og han maa selvfølgelig da ogsaa have en Gage, som svarer til den, Embedsmændene i lignende Stillinger oppebære. Derfor er Begyndelsesgagen bleven fastsat til 5,200 Kr., d. v. s. Minimumsgagen for en Underdommer i anden Lønningsklasse, og Maksimumsgagen er sat til 6,800 Kr., d. v. s. Maksimumsgagen for en Underdommer i første Lønningsklasse.

Politibetjentenes Løn er bleven sat til 1,800 Kr., stigende hvert fjerde Aar med 150 Kr. til 2,400 Kr. Heri skal ikke ligge nogen Tilkendegivelse af, at dette er en Løn, som Politibetjente i Almindelighed burde oppebære, men Tanken har været, at man ved at sætte Lønnen saa forholdsvis højt har ment at kunne faa særlig kvalificerede Personer og navnlig Personer, der i Forvejen have været i Politiets Tjeneste, til at søge disse Stillinger, og det vil ogsaa Ministeriets Bestræbelser gaa ud paa, om det end kan blive vanskeligt, og man kan se fejl. Dernæst er det blevet bestemt, at der skal ansættes Overbetjente, dog paa den Maade, at det ikke er nødvendigt straks at antage saadanne, men saaledes, at af Politibetjentene kunne indtil 8 beskikkes til Overbetjente. Tanken hermed har været, at naar en Mand maatte vise sig særlig flink, vise særlig gode Evner i den Relation, her er Tale om, navnlig til Efterforskning af Forbrydelser, kan man sikre sig ham ved at lade ham rykke op i Overbetjentenes Klasse og altsaa give ham en større Gage.

Dernæst var det i Landstinget under Forhandling, hvad Politibetjentene skulde have i Dagpenge, og det erkendtes, at det i Virkeligheden var et vanskeligt Spørgsmaal at løse. Paa den ene Side skulde de have saa meget, som var tilstrækkeligt, naar det var nødvendigt for dem at være hjemme fra, paa den anden Side skulde man jo forhindre, at de, saaledes som det nu skal være Tilfældet enkelte Steder, næsten daglig faa Dagpenge; og derfor blev Bestemmelsen affattet saaledes, at paa Tjenesterejser, som medføre, at Overpolitibetjente og Politibetjente maa overnatte udenfor Hjemmet, tilkommer der dem i